

Expositie

OUD-ZANDVOORT IN KLEUR

IN HET
GEMEENSCHAPS-
HUIS

L. DAVIDSSTRAAT
ALHIER

van zaterdag 29 juli t/m
zondag 20 aug.

openingstijden:
dagelijks van
14 tot 17 uur
en van
20 tot 22 uur

entreprijs f. 1.- p.p.

DE EXPOSITIE OMVAT EEN
DEEL VAN DE PARTICULIERE

„Oud-Zandvoort in kleur”

G. N. de Heer exposeert historisch foto-materiaal

Dr. Tj. W. R. DE HAAN, de knappe Nederlandse historicus, die met zoveel liefde zijn kijk op de historie van Zandvoort heeft gegeven in het voortreffelijke boek „Gort met stroop” heeft met zijn vaardige pen een heel hoofdstuk gewijd aan de vele kunstenaars en literatoren, die het oude Zandvoort hebben weten vast te leggen met pen en krijtstift, met de pen en de veder. Want er is in vroeger tijden veel vastgelegd van dat oude vissersdorp, dat strandgehucht, dat wij in onze dagen zo dierbaar koesteren en bewaren in musea, archieven en verzamelingen... Wij koesteren de herinneringen aan de straatjes, de huisjes, het duin langs de zee, de kleuren van al dat oude vertrouwde van vroegere Zandvoortse geslachten, die mochten leven en werken in de beschutting van een verbonden leefgemeenschap...

Zó zien we dat dorp voor ons liggen als een vroegere dichter het eens neerschreef:

„’t opene, duinzanderige straatje,
waar tussen schuttingen van schuit-
tenplanken was een hobbelpaadje!
en waar de scharren aan hun lijn
te drogen hingen,
van daakje naar rool daakje,
allerlei geriefelijke dingen,
potten lagen en pannen,

groot en klein,
zo enkel maar in strand-
gehuchten zijn,
en waar een schelpkar rees, hoe
kwam die daar zo hoog?
met allebei zijn bomen, de lucht
met meeuwen in toeg...

„Het Verleden”.

IN ONZE DAGEN bewaren we de historie van Zandvoort als een kostbare schat uit vroeger dagen. Daarin vinden talloos velen in ons dorp de verbinding, het contact terug met „het verleden”, met de dagen van vroeger, waarin ouders en groot-ouders in een ontroerende symbool-waarde worden geplaatst, die het gemoed — ondanks de hardheid van de huidige tijden — weet aan te spreken...

Jozes Israëls heeft dat oude Zandvoort willen en kunnen vastleggen met de grandeur van zijn meester-schap. Hij gaf er (naast vele andere schilders, de kleur en de warmte aan, die er van nature aan kleefde.

Hendrik Hulk, de grote schilder van strand- en zeegezichten, verwierf zijn roem doordat hij onze bomschuiten met de gave van zijn begenadigde hand heeft toevertrouwd aan het schilders-linnen. Met de echte onvervalste kleuren van de vaak-zonovergoten strand-

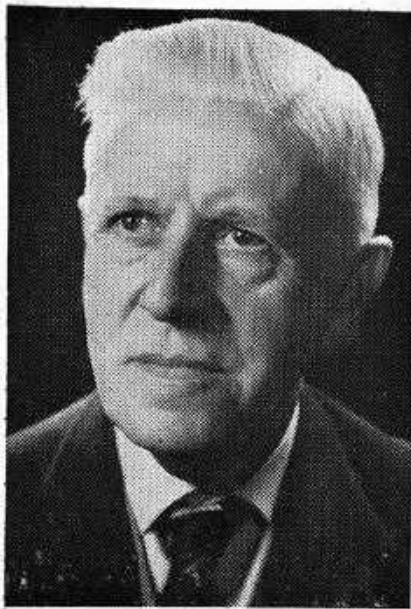
taferelen met de aan hun anker-touw rukkende en bonkende bom-schuiten in het midden van het eerste gat, drijvend op het eerste vloedwater...

In kleuren.

DAT OUDE ZANDVOORT van weleer, in de kleur en de warmte van het ware vroegere beeld, gaat volgende week herleven als de expositie in het Gemeenschapshuis „Oud Zandvoort in kleur” zal zijn geopend en we mogen genieten van ’t wonderlijk mooie werk van onze oud-gemeentearchivaris, de heer G. N. de Heer (77), de man, die de rijke historie van Zandvoort na zijn pensionering in 1959, in een particuliere, hoogst zeldzame verzameling bijeen heeft gebracht.

Die er met heel zijn lust en liefde aan heeft gewerkt om al dit verleden te vergaren en te bewaren. Hetzelfde werk, dat hij na een loopbaan van 39 jaar op onze gemeente-secretarie kon voortzetten in de rustige, huiselijke sfeer van zijn fraaie landhuisje aan de Juliana-weg. Daar heeft hij zijn schatten vergaderd, daar heeft hij zijn 800 oude ansichtkaarten en ruim 700 kleuren-dia’s met betrekking tot ons oude dorp, alfabetisch-lexicografisch geordend, mogen bergen voor het nageslacht. Met zijn reproductie-appatuur heeft hij zo’n 200 oude beelden opnieuw voor de lens gebracht en vergroot op 13 x 18 of 18 x 24 cm. Stuk voor stuk schoonheden in beeld en expressie. En toen kwam het moeilijke, spannende werk van het kleuren... Want hij kleurde er maar niet op los, maar hij speurde en informeerde overal (bij oude Zandvoorters) hoe het werkelijk eenmaal geweest was. Want hij wilde geen zachtelijke plaatjes, maar historie.

Het is hem op wonderbaarlijke wijze na zeer veel inspannende arbeid gelukt om het oude beeld van Zandvoort in kleur te doen herleven. En dat mogen de bezoekers van zijn (eerste) expositie nu komen bewonderen! Het is een bijzondere exceptie, dat hij thans gaat exposeren. Want meneer De Heer is geen man, die graag aan de weg timmert met zijn hobby. Graag laat hij de Zandvoorters iets zien van zijn rijke bezit of zijn nieuwste aanwinsten. Maar dan ’t liefst bij hem thuis. Daarom is deze expositie van een uitermate belangrijke betekenis voor de Zandvoortse bevolking. Hier wordt het werk getoond van ’n man, die niet zichzelf heeft gezocht, maar die een „burgermanskapitaal” heeft

G. N. de Heer

besteed uit eigen zak om de plaats van zijn inwoning (het wonderlijke is juist, dat meneer De Heer geen geboren Zandvoorter is, hij kwam in 1920 hier) een historische schat na te laten...

Alle details . . .

HIJ HEEFT EEN STERK gevoel voor kleur en kleurverhoudingen en werkt met transparante olieverven. Zijn wolken-partijen, die vele foto's zo bijzonder sieren, ontsproten aan zijn persoonlijke inspiratie en visie. Hoe levendig wist hij daardoor lief en diepte aan het foto-materiaal te geven? Zijn laatste kleurwerk verrichtte hij dezer dagen aan een foto van een vis-afslag in 1850. Alle details, alle klederdrachten, héél de rijkdom van het schouwspel kreeg 'n verrassende scherpte door de minutieus aangebrachte kleuren. Van rood tot het zachte geel van het strand.

We hebben dezer dagen een gesprek gehad met deze „Heer van Zandvoort”, welke „titel” spontaan werd geboren uit zijn eigen geslachtsnaam. Maar hij mag zich in Zandvoort óók met ere „de Heer der historie” noemen. Alles heeft hij vastgelegd, de plaatjes, de gedichten, de novellen, de schilderijen, kortom oud-Zandvoort in ál zijn verschijnings-vormen, in héél de context, waarin we dat verleden van ons dorp in de huidige tijd moeten plaatsen.

Hij heeft ons verteld van zijn moeizame werk, van zijn reizen naar Amsterdam en Den Haag, naar de ansichtkaarten-opkopers, naar de rommelmarkten, naar de particuliere verzamelaars . . . Van zijn correspondenties met bezitters van oude voorstellingen en plaatjes van Zandvoort . . .

Keizerin „Sisi”.

MAAR HIJ HEEFT ons óók verteld dat hij daarnaast nog de geschiedenis (met haar verblijf in Zandvoort) van de vroegere Keizerin „Sisi” van Oostenrijk verzamelde. Ze woonde in de jaren 1884-1885 in Hotel „Kaufmann” en de Villa „Paula” in Zandvoort. Dit door hem vervaardigde album berust nu in het Oostenrijkse Staats-archief in Wenen. Meneer De Heer kreeg daarvoor een zeer erkentelijke dankbrief van de Oostenrijkse regering.

Ook spraken we over de 20 albums met historische gegevens en foto's van de gemeente Mijnsheer-land, dat zo nauw verbonden is aan het Hof van Moerkerken. Hij heeft deze albums aan het Gemeentebestuur aangeboden en kreeg veel spontane dank! Jaarlijks bezoekt hij nog steeds in het Vlaamse land het kasteel van Moerkerken waar aan hij zulke goede herinneringen heeft. Meneer De Heer is een geboren — perfecte — verzamelaar, die daarnaast de grote gave heeft om het goede en waardevolle te kunnen selecteren uit de veelheid van de aangeboden materie. Hij verzamelt niet in het wilde weg, hij kiest, hij overweegt, hij rubriceert, en dát is de grote waarde van zijn verzameling. Belangwekkend is óók zijn naspeuring naar het leven van Dr. Mezger, de vroegere massage-dokter en bad-arts!

Dr. Elzbacher.

HIJ HEEFT VEEL relaties gekregen door dit werk. Prettige relaties, die begrip hadden voor zijn werk. Die hem hun waardering schonken om zijn doorzettingsvermogen. We mogen daarbij denken aan zijn regelmatige contacten met de bekende Haagse kinderarts dr. Max Otto Elzbacher, die als 13-jarig jongetje in 1913 de eerste steen onthulde voor het tweede Zandvoortse Kurhaus. Het eerste Kurhaus (met de vier torens) was óók eigendom van deze familie).

Dr. Elzbacher kwam vaak bij de familie De Heer over huis om over het verleden te praten. Dr. M. O. Elzbacher overleed dit voorjaar...

En zó werden de gegevens over dat oude voorbij Zandvoort verzameld. Eerlijk, objectief, betrouwbaar, een historische zaak waardig!

En zó gaan we dan nu een expositie tegemoet met een wel zeer bijzonder karakter. Een expositie niet alleen rijk aan historische gegevens, maar ook een expositie, waarbij een man die zo bijzonder van Zandvoort is gaan houden, zijn liefde, zijn aanhankelijkheid en zijn verbondenheid voor en met de Zandvoorters wil betuigen. Wij hopen dan ook, dat dit alles zó bij het bezoekende publiek mag overkomen.

Ruim 39 jaar werkte hij als bekwaaam en toegewijd ambtenaar voor het welzijn van onze gemeente. Hij mag er bijna 14 jaar van een welbestede pensionering aan toevoegen, waarin hij de tijd en de ruimte kreeg om zonder zelfzucht te doen wat hij meende voor ons geliefde dorp te moeten doen!

En daarvoor verdient hij de dank van ons allen. En, die ná ons komen!

St.

Expositie „Oud Zandvoort in kleur” werd een grote verrassing

Twee leden van de Wurf in opperste verbazing over schoonheid
in vergane tijden.
(Foto: J. v.d. Leden).

De expositie „Oud Zandvoort in kleur”, uitsluitend opgezet met bijdragen van de oud-gemeente-archivaris, de heer G. N. de Heer, die vrijdagavond in aanwezigheid van talrijke autoriteiten in het gemeenschapshuis werd geopend, heeft een verrassend effect gehad en een opgetogen publiek achtergelaten, dat zich verbaasd heeft afgevraagd hoe het mogelijk is, dat zoveel mooi en waardevol materiaal, met uiterste zorg bij elkaar gebracht en minitieuus uitgewerkt, tot nu toe voor de publieiteit bleef verborgen.

Want inderdaad mag de heer G. N. de Heer op dit gebied enig in Nederland worden genoemd. Er zal geen gemeente zijn in ons land waar op deze wijze historie voor het nageslacht werd vastgelegd in woord, kleur en beeld.

De heer de Heer, destijds chef van de afdeling interne zaken ter gemeentesecretarie, legde toen reeds de grondslag voor dit historische archief, dat regelmatig uitbreiding ondervond door nieuwe aanwinsten.

Na zijn pensionering werkte hij jarenlang aan de samenstelling van een eigen verzameling foto's, prenten en dergelijke op het gebied van Zandvoorts historie en op kunstzinnige wijze heeft de verzamelaar kans gezien, oude prentbriefkaarten te reproduceren, te kleuren van onderschriften te voorzien en in te lijsten, waardoor de beelden voor de toeschouwer nog veel meer gaan spreken. Een geselecteerd gedeelte van het bezit is thans op deze expositie te zien.

De expositie vindt plaats onder auspiciën van de gemeente en werd voorbereid door de Contactcommissie Culturele belangen. De voorzitter, de heer J. G. Bisenberger opende deze tentoonstelling en verwelkomde onder meer de heer G. N. de Heer en diens echtgenote, welke

laatste van een lid van „de Wurf” fraaie bloemen ontving, voorts burgemeester A. Nawijn met echtgenote en de drie wethouders, alsmede vele raadsleden en gemeentelijke en burgerlijke autoriteiten.

Over dit medeleven bleek spreker op deze byzondere avond zeer verheugd. Hij noemde het onbegrijpelijk dat de heer de Heer, geen geboren Zandvoorter, zich op deze wijze wist in te leven in het oude Zandvoort. Hij was altijd een zeer nauwgezet ambtenaar, hetgeen uit deze expositie ook wel blijkt en wist bijna alles. Uiterst nauwkeurig bouwde hij een historisch archief op, waaraan hij vele uren besteedde.

Na zijn pensionering ging hij zich nog intensiever met zijn hobby bezighouden en zo beschikt hij thans over een particuliere verzameling van meer dan achthonderd gekleurde beelden en ruim zevenhonderd dia's, waaronder vele zeer waardevolle en zeldzame afbeeldingen. Velen, die hem van nabij kenden, vroegen zich verbaasd af, waarom dit alles niet eerder werd geëxposeerd, doch de heer de Heer bleef een zeer bescheiden mens, die wellicht zelf de grote waarde van zijn bezit niet in volle omvang beseftte, doch thans op herhaald aandringen van vele zijden, eindelijk door de knieën ging en dat maakt deze expositie des te verheugender.

Hulde bracht spreker aan de Dienst van Publieke Werken, die op zulk een overzichtelijke wijze de expositie inrichtte, aan de heer van der Leden voor de pakkende affiche en sprak tenslotte de hoop uit dat velen de weg naar deze tentoonstelling zouden mogen vinden.

De heer G. N. de Heer sprak een kort dankwoord, waarin hij allen dankte, die hem bij dit werk zo grote medewerking hadden verleend tot nu toe. Hij wees er tenslotte op, dat deze expositie geen kunstten-

toonstelling wil zijn, doch uitsluitend een historische documentatie.

Woordelijk zei spreker: I

Dames en Heren,

'k Mag wel beginnen de heer Bisenberger te bedanken voor de goede en vriendelijke woorden door hem gesproken. Eveneens dank voor de verleende medewerking van het Gemeentebestuur, de contactcommissie, het Bestuur van het genootschap „Oud-Zandvoort” dat met bewaamheid en grote ijver doorgaat met de opbouw van haar werk, de heer Steen, de heer Kuyper, uitgever van het Zandvoorts Nieuwsblad, die mermalen belangeloos de kolommen van zijn blad beschikbaar stelde voor een praatje en 'n plaatje over Oud-Zandvoort, de heer Deesker, chef van de Afd. Registratuur alhier, Mej. Nierhoff, oud-hoofd-ambtenares op het raadhuis te Bloemendaal, het Rijks- en Gemeente-archief te Haarlem, in 't bijzonder Mej. Dr. Kurtz, Dr. Kölker, Dr. de Haan en talloze anderen in Zandvoort en elders.

Wijlen dokter Eltzbacher, te 's-Gravenhage die mij veel waardevolle gegevens verstrekke over het eerste en tweede Kurhaus en de heer Van Petegem met zijn bekende drukkerij.

En last but not least de kleine zorgzame vrouw, die mij in dit werk tot grote steun is geweest en mij, bij het kleuren der platen, vaak waardevolle adviezen gaf.

Van Dr. Eltzbacher ontving ik destijds een foto van de eerste steenlegging van het Tweede Kurhaus. Voor een gekleurde vergroting hiervan wil ik gaarne, speciaal de ouderen om aandacht vragen. U vindt daarop verschillende oude bekenden terug, zoals burgemeester Beeckman, Baron Collot d'Escury, Wethouder Jb. van der Werf, Wethouder F. Zwaan, de jonge Max Otto Eltzbacher en anderen.

Nog wil ik hier aan toevoegen dat men deze platen niet moet beschouwen als 'n soort kunstuiting. Ze zijn uitsluitend bedoeld als documentatie om een indruk te geven hoe het oude Zandvoort er uitzag, hoe het „reilde en zeilde”.

Ik meen het hierbij te mogen laten en dank U ten zeerste voor Uw belangstelling.

De aanwezigen kregen hierna gelegenheid tot bezichtiging van de tentoonstelling, waarbij op zeer geslaagde wijze gezocht werd naar het aanbrengen van enige lijn in het geëxposeerde, waarbij werd uitgegaan van de gedachte, dat Zandvoort als vissersdorp ontstond; na de bouw van het Groot Badhuis en de aanleg van de Zandvoortselaan in de jaren 1826-1828 geleidelijk aan

de overgang naar badplaats maakte, waardoor 't aanzien van strand, boulevards en dorp ingrijpende veranderingen onderging. Hierbij werd ook gedacht aan de verbindingen met tram en trein, terwijl bekende vroegere Zandvoortse figuren eveneens zijn te zien en ook de oud-Zandvoortse klederdracht werd niet vergeten. Bekende schilders, o.a. Jozef Israëls, Lieberman en Hulk zijn eveneens op deze expositie te zien, alsmede verschillende van hun werken.

Het is al met al een belevenis, deze unieke tentoonstelling te bezoeken. Men geraakt er moeilijk op uitgekeken en ontdekt telkens opnieuw interessante bijzonderheden.

In pastelkleurige tinten heeft de heer de Heer zijn reproducties minutieus gekleurd, waarbij hij, dikwijls na langdurige informatie, de werkelijkheid zo dicht mogelijk wist te benaderen. Met zeer fijne penseelen, sommige slechts met twee of drie haren, heeft hij deze kleuren aangebracht, een enorm werk, dat

vele uren vergde, maar het resultaat is er dan ook naar, want het zijn alle schilderijtjes geworden, waarvan voor de liefhebber de waar de in geld moeilijk valt uit te drukken. Hij zou zich trouwens de moeite kunnen besparen, want geen enkele is te koop.

Vermeldenswaardig tenslotte is nog, dat een door hem met veel zorg en toewijding samengestelde documentatie over het verblijf van Keizerin Elisabeth van Oostenrijk, „Sissi” in de jaren 1884 en 1885, waarvan ook op deze expositie beelden te zien zijn, onder dankbetuiging van de Oostenrijkse regering een plaats kreeg in het Oostenrijks Staatsarchief te Wenen.

De heer de Heer, thans 77 jaar, doch nog altijd zeer vitaal en drukdoende, zijn verzameling uit te breiden, vertelde ons, bereid te zijn, in het komende najaar in het Verenigingsgebouw „De Krocht” een avond te zullen houden, waar hij een aantal van zijn dia's zal gaan vertonen. Denkend aan hetgeen hij ons uit deze verzameling bij particuliere bezoeken reeds toonde, belooft dit een gebeurtenis te worden, die deze tentoonstelling nog zal overtreffen.

De expositie „Oud Zandvoort in kleur”, ongetwijfeld de mooiste en meest interessante zomer-expositie die tot nu toe in de badplaats gehouden werd, is tot en met 20 augustus a.s. elke dag te bezichtigen van 14 tot 17 en van 20 tot 22 uur. De entreprijs bedraagt f 1,— De heer J. A. Steen zal aanwezig zijn voor rondleiding en eventuele toelichting. Een verklarend boekje wordt aan ieder gratis uitgereikt.

oud-zandvoort in kleur verrukkelijke konfrontatie met wat eens was

Tijdens een intieme bijeenkomst in het Gemeenschapshuis op vrijdagavond j.l., waarbij de burgemeester en wethouders, vergezeld van hun dames, tal van andere gemeentelijke autoriteiten, bestuursleden van het Genootschap 'Oud Zandvoort' en van de Contactcommissie Culturele Belangen aanwezig waren, hield de voorzitter van genoemde commissie, de heer J. G. Bisenberger, een inleiding over de expositie 'Oud-Zandvoort in kleur'. Deze expositie, die plaats vindt onder auspiciën van de gemeente en werd voorbereid door de Contactcommissie Culturele Belangen, kan gehouden worden doordat de heer G. N. de Heer een belangrijk deel van zijn verzameling hiervoor beschikbaar stelde.

Het lijkt ons niet waarschijnlijk dat er in Zandvoort personen zijn die nog nooit van de heer De Heer gehoord hebben maar volledigheidshalve melden we toch maar even dat de heer G. N. de Heer indertijd chef van de afdeling interne zaken ter gemeentesekretarie was en de grondslag heeft gelegd voor het gemeentelijk foto-archief. Na zijn pensionering in 1959 werkte de heer De Heer aan de samenselling van een eigen

bij hij, last but not least, ook zijn vrouw noemde. Dat ook door anderen aan mevr. De Heer was gedacht bleek toen de officiële opening van de tentoonstelling bestond uit het overhandigen van een boeket bloemen door mevr. Termes (in oud-zandvoortse klederdracht) aan mevr. De Heer. Het geëksposeerde is ondergebracht in de rubrieken Zandvoortse Figuren, Panorama, Verbindingen, Visserij en Bad- en Strandleven. In het boekje dat bij de ingang verstrekt wordt vragen de samenstellers zich af of de rubricering eigenlijk wel nodig was. Mogelijk zijn de bezoekers reeds meer dan tevreden met het stuk voor stuk bekijken van deze unieke foto's. Wij kunnen het hier van harte mee eens zijn en durven zelfs beweren dat de expositie nog aantrekkelijker zou zijn geworden wanneer men de rubricering had weggelaten. Het zou verrassend geweest zijn om naast de Passage, heel onverwachts, de zoon van Puur te zien en naast het Kerkplein anno 1890 de bom ZV 2. Boven de belangstellenden bij de visafslag (wat heerlijk om daar iemand te zien staan die je heel goed gekend hebt) het eerste Kurhaus. Maar dat is onze persoonlijke mening en over een dergelijke indeling zullen de meningen wel verschillen. Waar echter geen verschil van mening over mogelijk is, dat is de tentoonstelling zelf. Een verrukkelijke konfrontatie met wat eens was.

verzameling foto's en prenten op het gebied van zandvoorts historie en thans is hij in het gelukkige bezit van 800 ansichtkaarten en 700 dia's van Zandvoort-van-vroeger. Een gedeelte van zijn verzameling heeft de heer De Heer ingekleurd en deze foto's, die door deze inkleuring en vooral door de keuze van kleuren aan charme hebben gewonnen, zijn thans op de tentoonstelling te bewonderen. De heer De Heer, die vergezeld was van zijn echtgenote, sprak woorden van dank tot de heer Bisenberger en alle personen en instanties die het hem in de loop der jaren mogelijk hebben gemaakt zijn navorsingen in Zandvoort's historie voort te zetten waar-

Tot en met zondag 20 augustus kunt u in het Gemeenschapshuis dagelijks van 2 tot 5 uur 's middags en van 8 tot 10 uur 's avonds terugblikken in het verleden en we geven u de verzekering dat het een kostelijke gewaarwording is. Om even bij de schelpenkar te staan en vast te stellen dat hij toch niet zo enorm groot is als je als kind dacht. En om even weer dat weë gevoel in je buik te krijgen bij het kijken naar de wielen. Die wielen waarvan je iedere keer weer dacht dat ze over je blote voeten zouden gaan wanneer je bij 't zwin speelde.

Kr. M. Zandv. Courant
Augustus 1972.

Augustus 1972.

Expositie „Oud Zandvoort in kleur”

De heer en mevrouw de Heer tijdens de opening in gesprek met Dr. A. J. Kölker, (links) chartermeester Rijksarchief Haarlem.

Het begon op één augustus. We lazen dat er een tentoonstelling was over oud Zandvoort. Eerlijk gezegd had ik er helemaal geen zin in. Maar toch gingen we er heen, wie weet was het wel interessant. Maar toen we er waren ging eerst juffrouw Ans binnen want er waren 7 kinderen en 2 juffrouws en per persoon kostte het een gulden en dan 9 keer, dat vond de juf te duur dus de juf ging naar binnen.

Er zat een meneer aan tafel die het geld aannam. De juf vertelde het verhaal en zei erbij dat we van 't Plantinghuis waren.

Die meneer, die meneer Steen heet te, zei: haal ze maar binnen en kijk maar goed rond.

Er waren schilderijen bij die echt interessant waren. Er was één schilderij bij die was toch wel het mooist. Langs moeders graf. Die meneer Steen vertelde er een verhaal bij dat echt was gebeurd: Er was een man die op zee vaarde en omdat er nog geen zendposten waren en omdat ze het schip niet konden bereiken konden ze ook natuurlijk niet vertellen dat zijn vrouw ziek was. En toen hij eindelijk weer naar huis terugkeerde, vond hij alleen thuis zijn zoontje van een jaar of negen en zijn dochtertje van een jaar of twee.

Toen kwam zijn zoontje naar hem toe en zei: Pappie, mama is dood. Want omdat hij niet wist dat mama zo erg ziek was en de reis zo lang duurde was zijn vrouw intussen gestorven.

Hij nam meteen zijn dochtertje op zijn arm en zijn zoontje aan zijn arm en ging naar het graf.

En daar had de beroemde tekenaar Jozef Israëls over getekend.

Er waren ook portretten van badkoetsen want de mensen mochten elkaar niet zien, vandaar die koetsen. Er waren ook veel schepen te zien, bijvoorbeeld bomschuiten, haringschepen en ook pinken. Er stond ook een schelpenkar, die werden door paarden voortgetrokken. Maar gebruiken mag het niet meer, want de assen waren doorgeroest. Er waren in die tijd vissersvrouwen die te voet naar Haarlem gingen want geld voor de tram hadden ze niet. Ze gingen op blote voeten want ze hadden dus ook geen geld voor schoenen. De mannen hadden de vis gevangen dus de vrouwen moesten ze vetten, zouten en verkopen.

Ze gingen dus te voet naar Haarlem en langs de deuren om het te verkopen. Iedere dag tot het op was en de manden waren niet licht. Er waren ook straten bij die er nog staan en die je nauwelijks herkent. De vissers die niet veel verdienden aten per dag 1 aardappel en wat vis. De aardappels doopten ze in water en vet.

Jean is mijn naam
elf jaar is mijn bestaan.

Op dit ogenblik is het nog niet mogelijk de balans op te maken van het bezoek aan de expositie, die onder bovenstaand motto in het Gemeenschapshuis is ingericht. Zij die tot dusver deze unieke collectie uit de verzameling van de heer G. N. de Heer kwamen zien, steken hun bewondering niet onder stoelen en banken. Zo spreekt men o.a. over de geëxposeerde foto's in de zin van „juweeltjes”. Een schilderes kon bijna niet geloven, dat de foto's waren ingekleurd, zó levensrecht waren h.i. de kleuren, hetgeen vooral spreekt bij de reproducties van werk van de bekende schilder Jozef Israëls. Bijzonder leuke reacties worden gehoord; niet alleen van ouderen, doch ook zelfs van kinderen, die komen aandragen met opstellen en tekeningen over hetgeen zij op de tentoonstelling hebben gezien en gehoord. Eén van deze opstellen van een Amsterdams meisje, tijdelijk verblijf houdend in de Amsterdamse vakantie kolonie aan de Kostverlorenstraat, alhier, willen wij hiernaast een plaats geven, omdat wij door de inhoud bijzonder waren getroffen.

Misschien hebben velen het voorgenomen bezoek aan de tentoonstelling nog even uitgesteld, doch wij wijzen er nadrukkelijk op, dat de expositie voor het laatst te zien zal zijn op zondag, 20 augustus.

De openingstijden zijn dagelijks van 14-17 uur en van 20-22 uur.

Foto en lijntekening bij dit artikel zijn van de heer C. v.d. Leden, alhier.

BURGEMEESTERS BEZOCHTEN „OUD ZANDVOORT IN KLEUR”

Woensdagmiddag heeft oud-burgemeester Mr. H. M. van Fenema een onverwacht bezoek gebracht aan de expositie „Oud Zandvoort in kleur” in het Gemeenschapshuis.

Hij was er speciaal voor gekomen door op zijn reisprogramma enige tijd te reserveren voor deze bezichtiging, die hij beslist niet wilde missen.

Het lukte om meneer De Heer thuis even te waarschuwen om de zo gewaardeerde gast persoonlijk rond te leiden en de nodige toelichting te geven. Het weerzien tussen de oud-burgemeester en zijn vroegere chef Interne Zaken ter gemeente-secretarie was allerharterlijkst en het deed meneer De Heer veel genoegen om bij zijn fraaie werkstukken een kort verklarend praatje te kunnen houden.

Het bleek, dat het hart van onze oud-burgemeester voor Zandvoort nog steeds warm klopt en uitermate belangstellend nam hij kennis van diverse historische afbeeldingen, die door meneer De Heer op zo vaardige wijze de werkelijke „couleur locale” kregen.

Mr. Van Fenema onderhield zich geruime tijd in de expositiezaal en informeerde ook nog belangstellend naar verschillende inwoners. Hij betuigde tot slot meneer De Heer zijn bijzondere waardering en erkentelijkheid voor zijn fraaie werk en vertrok daarna weer naar zijn huidige woonplaats in Rijsbergen (N.B.).

Een oud-burgemeester, die behoefte had om de accu weer even op te laden... Hetgeen hem dan ook is gelukt. De Zandvoorters zullen dit zeker op hoge prijs stellen door de vele banden, die hem nog met ons dorp verbinden!

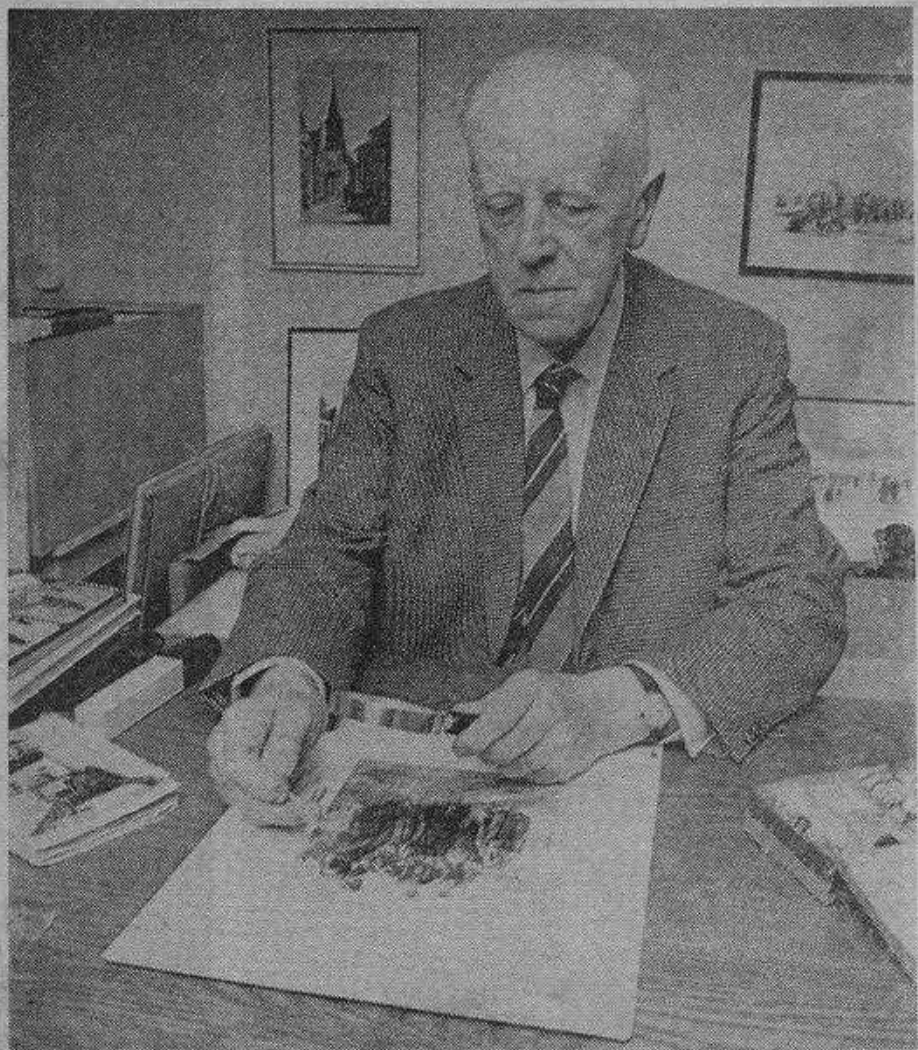
* * *

Zaterdagmiddag j.l. heeft burgemeester W. M. B. Bosman, burgemeester van Velsen (oud-gemeentesecretaris van Zandvoort) met zijn echtgenote een langdurig bezoek aan de expositie gebracht.

Beiden toonden hun grote bewondering en waardering voor 't prachtige expositie-materiaal en werden eveneens rondgeleid door meneer De Heer persoonlijk. Diverse spontane reacties van de burgemeester bewezen ook bij dit bezoek hoe groot de erkentelijkheid was voor de weelde aan kleuren, die het oude Zandvoort in een warme expressieve vormgeving laten leven voor hen, die met hart en ziel van ons dorp houden.

En daar hoort óók dit burgemeestersgezin zéér zeker toe!

Archivaris De Heer gaf 12-8/72 oud-Zandvoort weer kleur

Archivaris De Heer in zijn werk-
kamer in zijn landhuisje aan de Ju-
lianaweg.

ZANDVOORT — Wie Zandvoort van rond de eeuwwisseling enkel kent van zwart-wit prentbriefkaarten of even somber van andere foto's, doet er goed aan met versnelde tred op weg te gaan naar het Gemeenschapshuis. In dat gebouw aan het Schoolplein in Zandvoort worden nog een week lang kleurige prenten geëxposeerd die de oude passage nog eens in kleur laat zien en oude bekenden uit het Zandvoortse volksleven in kleurige klederdracht weer laten leven. De tentoonstelling is opgebouwd uit de zevenhonderd nummers tellende collectie van de heer G. N. de Heer.

De Heer, gepensioneerd archivaris, woont in een liefelijk landhuisje aan de Julianaweg. Sedert zijn afscheid bij de gemeente, in 1959, is hij een verwoed verzamelaar van oude foto's en prentbriefkaarten.

Olieverf

Zevenenzeventig jaar geleden geboren in het sluimerende Polsbroek in de Lekstreek, nestelde hij zich na enige omzwervingen in 1920 in Zandvoort. Daardoor herinnert hij zich het oude dorp van voor 1940, toen de grote sloop begon, nog even goed als elke andere „echte” Zandvoorter. Bij het zien van de oude prenten zweefden de kleuren van toen hem dan ook duidelijk voor ogen. De Heer: „Ik liet er kleinbeeld negatieven van maken en die vergroten. Later ben ik de vergrotingen gaan inkleuren met transparante olievert, een werkje dat me al spoedig grote voldoening gaf. De pastelkleur deed het goed. Er kwam meer relief, meer dieptewerking in de platen. Weer later kwam ik op het idee van de gekleurde foto's kleurendia's te maken”. De resultaten liegen er niet om. Hij zelf noemt ze redelijk, maar het is meer dan dat. En bovendien een grote attractie voor de Zandvoorters die het dorp van toen nog kennen.

Waarom loopt hij zo warm voor Zandvoorts historie? De Heer: „Dat weet ik niet. Het is me zeker aangeboren. De romantiek er in is het ook de me aantrekt”.

Publicaties

Ook aan publicaties heeft de oude gemeentearchivaris meegewerkt. In „Zandvoort in oude prenten” is veel uit zijn verzameling opgenomen. In „Gort en stroop” schreef hij over het verblijf van keizerin Elisabeth „Sissi” in Zandvoort in de jaren 1884 en 1885. Wat hij over die periode bij elkaar schreef heeft inmiddels een plaatsje gekregen in het Oostenrijks Staatsarchief in Wenen.

Unieke gebeurtenis

De Heer over Sissi: „Ze was verliefd op Zandvoort. Ik denk dat de zee haar rust gaf. Toen was Zandvoort het oude vissersdorpje nog”.

Het is niet uitgesloten dat de tentoonstelling in het Gemeenschapshuis (open van 2 tot 5 en 's avonds van 8 tot 10) een unieke gebeurtenis blijft en dat de verzameling van de archivaris nimmer een vaste plaats zal krijgen in de Oudheidkamer die de gemeente wil inrichten in de oude Noordbuurt. Op de vraag wat zijn plannen zijn met de verzameling zegt hij: „Dat staat nog in de sterren geschreven. Het is geen eenvoudige zaak om daar een beslissing over te nemen; Het zijn eigenlijk mijn kinderen. Ik kan wel zeggen ik laat het in Zandvoort, maar ik ken niemand die het kan onderhouden zoals het nu is”. Hij laat daarbij doorschemeren dat hij in bespreking is met het Rijksarchief van Noord-Holland in Haarlem, waar men zijn rijke collectie graag zou willen opnemen.

Voor Zandvoort zou dat een absoluut gemis betekenen. Van een collectie zoals archivaris De Heer bijeen bracht is er nu eenmaal geen tweede. De gemeente zal zich dan ook tot het uiterste moeten inspannen de rijke verzameling binnen eigen grenzen te houden.

„Oud Zandvoort in kleur”

DEZER DAGEN werd de expositie „Oud Zandvoort in kleur”, die in het Gemeenschapshuis wordt gehouden (tot en met zondag 20 aug. a.s.) door een tweetal dames bezocht. Ogenscheinlijk twee belangstellende bezoeksters, die eens wat wilden rondkijken op deze interessante historische tentoonstelling over het goede oude Zandvoort.

Meneer De Heer was toevallig ook aanwezig en hij bood de dames hoffelijk aan enkele informaties bij de foto's te verstrekken, waarbij hij zich bekend maakte als de vervaardiger van de vele gekleurde foto's.

Wie schetst zijn verwondering en blijde verrassing toen de beide dames mededeelden, dat zij speciaal naar de expositie waren gekomen, omdat zij gehoord hadden, dat er een foto was, waarop de eerste steen-legging van het tweede Kurhaus staat afgebeeld. — Daar staat mijn vader nog op — zei één van dames. En toen kwam de verrassende mededeling: „Wij zijn beiden Eltzbachers!”

Meneer De Heer leidde de dames (nu: mevr. Bernadette de Roemer-Eltzbacher en mevr. Emilie Louise Gouda-Eltzbacher, beiden woonachtig in Amsterdam) direct naar de bewuste foto en tot hun grote ontroering zagen zij hun vader en moeder, familieleden (de jonge 13 jaar oude broer Max Otto, de latere kinder-arts in den Haag) en de plaatselijke autoriteiten van Zandvoort uit die dagen.

Mevr. Bernadette zag zich zelf in het rode manteltje, dat ze bij die gelegenheid droeg.

Meneer De Heer vertelde nog tal van bijzonderheden om het geheugen nog weer even op te frissen en het was voor de dames 'n vreugdevol ogenblik weer even in het jaar 1913 te mogen vertoeven...

Het is een uitstekende foto van deze plechtigheid, waarop haar vader opdracht gaf de eerste steen te plaatsen (die nu nog steeds door het Genootschap „Oud Zandvoort” bewaard wordt). Het was ook hun grootvader, die de spoorbaan Haarlem - Zandvoort liet aanleggen, welke vele jaren als zelfstandige maatschappij heeft gefungeerd.

— Bij de eerste rit naar Zandvoort stond mijn grootvader naast de machinist en hij was bijzonder trots, dat 't allemaal gelukt was! —

En zo flitsten de herinneringen op uit het verleden van Zandvoort, dat eenmaal zo'n grote start nam als badplaats. Toen er ondernemende, durvende, vooruitziende beleggers waren, die hun kapitaal investeerden in een vissersplaats met enige honderden zielen...

De heer Eltzbacher was 'n groot zakenman. Hij bouwde ook de nu nog zo vaak genoemde Passage met de vele winkeltjes, de terrassen en de beroemde concerten...

Het is alles voorbij, we mogen nu met weemoed kijken naar de plaatjes, naar een stukje historie van Zandvoort om tot de ontdekking te komen, dat we geen Eltzbachers meer hebben...

De dames hebben geruime tijd op de expositie doorgebracht en toonden hun grote bewondering voor het fraaie werk van meneer De Heer, die overigens — als historicus — niet weinig in zijn nopjes was over dit onverwachte bezoek, waarbij het hem mogelijk was om de „Eltzbacher-geschiedenis” nog eens te kunnen aanvullen met een groot aantal aardige bijzonderheden.

Oók de Zandvoorters zullen dit bezoek zeker op prijs weten te stellen!

St.

Expositie werd éclatant succes

Ruim 1350 bezoekers.

De tentoonstelling „Oud Zandvoort in kleur” in het Gemeenschapshuis is een zéér groot succes geweest. Ruim 1350 personen hebben er een bezoek gebracht en mochten genieten van het fraaie werk van meneer G. N. de Heer, die het oude Zandvoort in fraaie kleuren voor velen deed herleven. We mogen aannemen, dat het merendeel van de bezoekers échte Zandvoorters waren. Daarnaast waren er vele oud-Zandvoorters, forensen en vroegere inwoners of oud-badgasten van vóór de oorlog. Maar vooral veel jeugdige Zandvoorters!

Er zijn veel verhalen opgehaald bij de vroegere beelden van ons oude dorp. Verhalen, waaraan de vaak rijke humor van de Zandvoorters niet ontbrak...

Het was een expositie, die de bevolking sterk heeft aangesproken, mede om de smaakvolle inrichting, welke eer volledig toekomt aan de heer P. Brune, chef van de afd. Burgerzaken ter Gemeentesecretarie, die daar vele uren aan heeft besteed.

Dankbaarheid.

Meneer de Heer zag zijn naam bevestigd als historicus, die niet alleen een voortreffelijke documentatie wist op te bouwen uit zijn rijke foto-bezit, maar vooral door de kleuren-weelde, die hij — historiegetroouw — mocht vastleggen, waarmee hij de dank en de dankbaarheid van de Zandvoorters (en hun nageslacht) mocht verwerven!

Uit alle kringen van onze bevolking mocht hij dezer dagen bewijzen van dank en erkentelijkheid ontvangen. Ook schriftelijk werd hem de wélverdiende lof niet onthouden.

Vele van zijn relaties en vrienden maakten er zelfs een lange reis voor om zijn werk te bewonderen. Ook een oud-collega, dhr. C. J. van Oost, gepensioneerd

hoofdadministrateur van de Gemeentesecretarie (afd. Bevolking) te Rotterdam was er voor naar Zandvoort gekomen.

Verder bracht Mevr. Eltzbacher uit den Haag (weduwe van dr. M. O. Eltzbacher), die op 13-jarige leeftijd de eerste steen legde voor ons tweede Kurhaus j.l. zondagmiddag een langdurig bezoek aan de expositie. Met haar dochter en schoonzoon was zij die dag de gast van meneer en mevrouw de Heer. Ook het speciale bezoek van de heer Anth. Bakels Sr. werd door meneer de Heer op hoge prijs gesteld. Immers hoeveel van de door hem verzamelde foto's werden destijds door zijn vader gemaakt of door zijn zuster, mej. Elisabeth Bakels? Zonder hun fotografische kennis en liefde voor het oude Zandvoort was het niet mogelijk geweest om hier zo'n historische rijkdom bijeen te brengen. Daarvoor past op deze plaats ook zéker een woord van diepe dankbaarheid. De heren Bakels en de Heer hebben verscheidene foto's nog eens — vakkundig! — besproken en beoordeeld op hun fotografische mérites.

De duizendste bezoekerster was mevr. ds. W. H. Schmitz-Buys, uit Zandvoort.

De expositie is zondagavond om half elf gesloten na een druk bezoek. Want velen wilden — tot op

het laatste nippertje — nog even een kijkje nemen...

En daarna werden de historische schatten — want zo mogen we ze wel noemen — van de wanden genomen en weer veilig opgeborgen in de woning van meneer de Heer!

Hij bewees de Zandvoorters met zijn onvermoeide werken 'n grote dienst.

De dank werd hem niet onthouden!

St.

dia- en filmavond van genootschap oud-zandvoort

We zijn tot de konklusie gekomen dat we ons op de jaarlijkse bijeenkomsten van het Genootschap 'Oud Zandvoort' heel erg thuis voelen en dat komt heus niet alleen door het doel. De kongreszaal van 'Zomerlust' met zijn comfortabele stoelen rond de tafeltjes, het kop koffie dat het genootschap als een goede gastheer de bezoekers direct bij het binnenkomen aanbiedt, de bijzonder verzorgde uitnodigingen die steeds tijdig verzonden worden zijn ogenschijnlijk onbelangrijke zaken, die toch met elkaar het visitekaartje van het genootschap vormen.

Nadat de voorzitter, de heer Ir. C. J. Wagenaar, vrijdagavond j.l. de vele belangstellenden en in het bijzonder wethouder K. C. van der Mije Pzn., gemeentesekretaris J. Hoogendoorn en dr. A. J. Kölker, chef van het Rijksarchief van Haarlem en hun echtgenoten had welkom geheten werd een door de heer G. N. de Heer samengestelde diaserie vertoond waarbij de samensteller de beelden van een toelichting voorzag. Heel veel bekende boulevard- en dorpsgezichten, panorama's, mooie plekjes in Bentveld, unieke afbeeldingen van het Zandvoortse

Tolhuis (sinds vrijdag weten we nu ook dat Zandvoort vroeger twee tollën had), de Burg. Engelbertsstraat met de rails van de paardetram en het cirkus op de achtergrond, de Grote Krocht met het land van Groen enz. kregen door de toelichting van deze Zandvoort-kenner bij uitstek nog meer inhoud. Het dankwoord van de voorzitter aan de heer De Heer, waarin hij tevens foto Engel betrok voor het beschikbaar stellen van de apparatuur en de heer Piet Halsema voor zijn muzikale omlijsting was dan ook alleszins verdiend.

Na de pauze stelde de heer Wagenaar de aanwezigen in staat kennis te nemen van een aantal mogelijkheden t.a.v. de te kreëren oudheidkamer welke hopelijk zal worden gevestigd in het thans nog in gebruik zijnde Gemeentelijk Verzorgingshuis aan de Swaluëstraat. Op verzoek van de gemeente werd een voorlopig schetsontwerp gemaakt, hetwelk de heer Wagenaar zelf als 'praatstuk' betitelde. Men speelt met de gedachte een ruimte te scheppen waarin b.v. een zilversmid zijn ambacht zou kunnen uitoefenen. Voorts zouden dan twee kamertjes ingericht kunnen worden als oud-Zandvoorts binnenhuisje, te weten een kamer met bedstee en een keukentje. Een grotere ruimte zou bestemd kunnen worden voor exposities van voorwerpen die een zekere binding

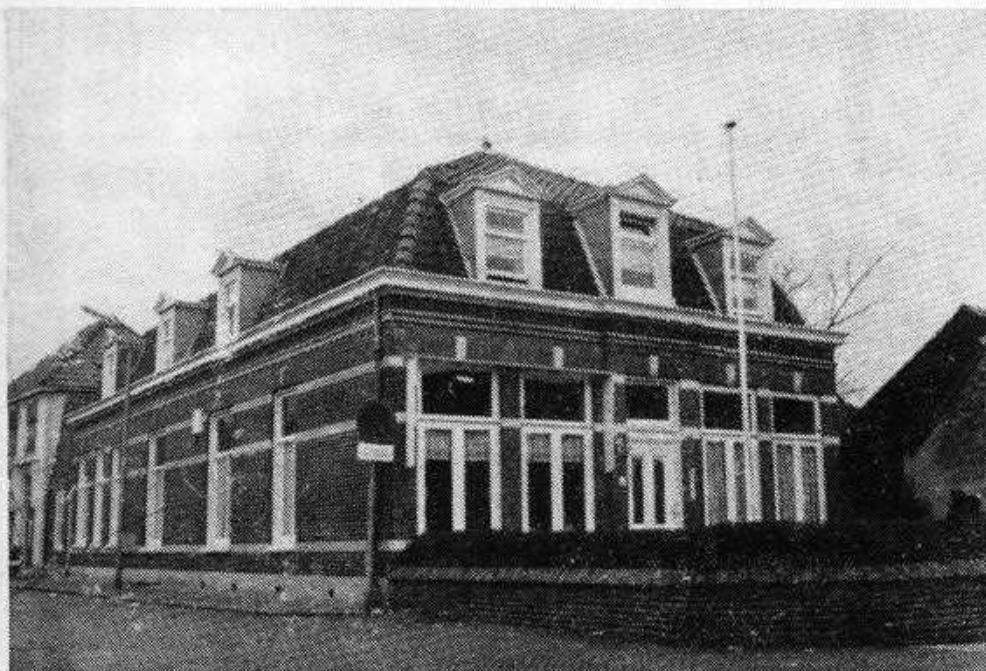
hebben met de oudheidkamer, b.v. antiek speelgoed, terwijl een binnenplaats een ideale omgeving zou zijn voor een eigentijdse buitenekspositie. Een oud-hollandse taveerne of een pannekoekenhuisje zou kunnen bijdragen tot verlevendiging van het geheel. Bovendien zouden de inkomsten hieruit bijzonder welkom zijn.

Aan de hand van dia's hield de heer Wagenaar hierna een kauserie over de zandvoortse klederdrachten. Van het zandvoortse kostuum is eigenlijk niet veel bekend, hoogstens dat het in vroeger jaren veel kleurrijker was; dat het ook op vrij recente foto's nog gedragen halsdoekje waarschijnlijk dateert uit het jaar 1770, dat de schoudermantel vóór 1850 een heel sierlijk kledingstuk was en dat de blauw-wit gestreepte rokken niet specifiek Zandvoorts waren, maar ook in andere kustplaatsen gedragen werden, zelfs in het engelse kustplaatsje New Haven. Beprijpelijk dat het Genootschap 'Oud Zandvoort' zich beijvert om te komen tot de rekonstruktie van het zandvoortse kostuum en bijzonder verheugd is dat een drietal deskundigen op dit gebied, te weten de dames Kölker, Schipper en Van Vrijberghe de Coningh zich hiervoor wil inzetten. Maar hierbij is de hulp van onze ingezetenen onontbeerlijk en daarom doet het genootschap een dringend beroep op allen die in het bezit zijn van foto's waarop oud-zandvoortse klederdrachten te zien zijn, deze even in bruikleen af te staan. Een telefoontje aan het gemeentesekretarie afd. burgerzaken (no. 4841) is voldoende en u krijgt uw foto's) spoedig terug.

Hierna volgde een nog niet geheel complete, in opdracht van het genootschap door de heer C. van der Leden vervaardigde film over het Zandvoort van vroeger, waarin een levensecht en natuurlijk optreden van leden van de Wurf: het jonge zandvoortse vrouwtje dat met haar kinderen nog even naar haar man gaat, die bezig is zijn schuit klaar te maken, de schelpenvisser die een mankement heeft aan het wiel van zijn kar, de vislopers die bij de kousenpaal schoenen en kousen uit doen, het moeizame lopen door de donker wordende duinen. We zouden er heel lang over willen praten want het was allemaal zo verschrikkelijk fijn en echt. De heer Halsema slaagde er in ons te doen vergeten dat de film (nog) zonder geluid was. Zijn op het spinet gebrachte melodiën waren aangepast aan de beelden. 'Een karretje dat langs de zandweg reed' toen de schelpenkar op weg ging, en 'Een scheepje in de haven lag' bij het tafereeltje op de schuit. Dat er ook gespeeld werd tijdens het kommentaar van de heer De Heer bij het vertonen van de dia's is iets dat ons oprecht spijt. Het was niet alleen volkomen overbodig, het was zelfs hinderlijk en bellette een gekonsentreerd luisteren naar de toelichting.

Met het geven van deze avond heeft het genootschap de vele belangstellenden een enorm plezier gedaan. Voor het genootschap zelf ging deze dag trouwens ook niet ongemerkt voorbij. 's Middags werd namelijk een compleet oud-Zandvoorts kostuum voor de toekomstige oudheidkamer aangeboden!

Kr.M.

In het gemeentelijk verzorgingshuis, hoek Swaluëstraat/Gasthuisplein, wordt de zandvoortse oudheidkamer gevestigd.

Glansvolle avond genootschap „Oud-Zandvoort”

Er is een hoopvolle en verblijden-
de samenwerking ontstaan tussen
het Genootschap „Oud Zandvoort”
en de folklorevereniging „De Wurf”
die duidelijk bleek tijdens de jaar-
lijkse Genootschapsavond, die op
vrijdag 5 januari j.l. in de congres-
zaal van „Zomerlust” gehouden
werd, doch ook een steeds groeiende
belangstelling van de bevolking
voor het streven van het Genoot-
schap, om de historie van ons dorp
te laten blijven voortleven. Want er
was een zeer grote belangstelling
uit alle lagen der bevolking en dat
waren heus niet alleen de echte ou-
de Zandvoorters, maar ook „de
vrienden” in onze gemeente gaven
ruimschoots acte de presence.

Dat bleek voorzitter C. J. Wage-
naar wel bijzonder te verheugen en
in zijn openings- en welkomstwoord
stak hij deze vreugde niet onder
stoelen of banken. De heer G. N.
de Heer, oud gemeente-archivaris,
stelde uit zijn rijke sortering dia's
een uitgelezen serie samen over
„Oud Zandvoort”, ware juweeltjes
die sterk aanspraken en die hij
voorzag van een verklarend woord,
waaruit zijn grote kennis van het
oude Zandvoort wel ten zeerste naar
voren kwam.

Ir. Wagenaar noemde de heer G.
N. de Heer een „kunstenaar”, die
materiaal bijeenbracht van grote
historische waarde, en zo was het
ook inderdaad, want wat hier op 't
doek werd gebracht werd in Zand-
voort nog nimmer vertoond. Met
uiterste zorg ingekleurd werden al
deze dia's ware schilderijtjes, die
bewondering en verbazing oproepen.

De toonkunstenaar Piet Halsema
omlijstte het gesproken woord met
een zeer aanvaardbare begeleiding
op het clavecimbel. Een mooiere
combinatie had ik mij moeilijk kun-
nen denken. Dit oude instrument
met zijn zacht fluwelen klank hoort
bij dit oude Zandvoort. Het was van
de organisatoren wel een zeer ge-
lukkige keuze. Ik heb mensen ge-
sproken (enkelen maar) die deze be-
geleiding hinderlijk vonden, omdat
zij het gesproken woord niet kon-
den verstaan. Ik kon het er niet mee

eens zijn want deze omlijsting was
werkelijk voortreffelijk en stond op
hoog muzikaal niveau. Ik vond het
alleen maar jammer, dat Piet Hal-
sema zo bescheiden bleef in het ge-
ven van een kort recital, dat hij be-
perkte tot een kort Preludium van
Joh. S. Bach, op een thema waarop
Gounod later zijn bekende „Ave
Maria” schreef. Gaarne had ik hem
nog wat langer aan zijn instrument
gehoord.

Ir. Wagenaar gaf een uiteenzetting
over de vorderingen, die worden ge-
maakt ten opzichte van het stich-
ten van een Zandvoortse Oudheids-
kamer. Hij verduidelijkte zijn cau-
serie met het vertonen van enkele
lichtbeelden, die aangaven, hoe het
in de toekomst daar in het thans
nog bestaande Gemeentelijk verzor-
gingshuis zou kunnen worden op
ons pittoreske Gasthuisplein. Het
zag er allemaal aanlokkelijk uit en
de heer Wagenaar blijkt begrip te
hebben voor de mogelijkheden die
dit oude gebouw als Oudheidskamer
biedt, al kwamen persoonlijke be-
langen zo af en toe wel eens even
om de hoek kijken. Logisch, vanuit
zijn standpunt bezien.

Er werden beelden getoond uit de
jubileumfilm die de heer van der
Leden momenteel vervaardigt voor
„De Wurf”. Dat was veelbelovend
en voortreffelijk. De tocht langs 't
visserspad, het verkopen van de
garnaal, het schelpenvissen en vele
andere beelden verplaatsten je min-

stens een halve eeuw terug. Dit
wordt een bijzonder waardevolle
historische film, prachtig in kleuren
opgenomen, kostelijk gespeeld door
de Wurfliden, kortom een film die
niet alleen in Zandvoort, doch ook
daarbuiten sterk de aandacht zal
trekken.

Onder groot enthousiasme deelde
de voorzitter mede, dat een com-
pleet Zandvoorts costuum deze
avond was beschikbaar gesteld, ter-
wijl vele nieuwe donateurs werden
geboekt.

Al met al een kostelijke avond, die
waard zou zijn te worden herhaald.

K.